

BEN TÜRKÇEYİM!

Altaylardan Tuna'ya yankılanır seslerim,
Gece gündüz demeden gönülleri beslerim.

Destanlarda yaşadım, masallarda dirildim.
Bilmecede, mânide çiçek gibi derildim.

Bir bebeğin ninnisi, annenin sedasıyım,
Sevinçlinin neşesi, hüznünün yasıyım.

Adım sanım bellidir; Türk diliyim, Türkçeyim.
Cengâverim çok benim, sarsılmaz bir güçteyim!

Önce Bilge Kağan'la bengu taşa kazıldım,
Sığmayınca taşlara sayfalara yazıldım.

Sözlüklere girişim, Kâşgarlı'yla başladı.
Bilgisizleri Yusuf, Aytoldu'yla taşıladı.

Tan yelleri eserken Oğuzların ilinde,
Boy boylayıp söyledim Dede Korkut dilinde.

Karamanoğlu baktı, hâli seyran eyledi.
Türkçe konuşun diye halka ferman eyledi.

Sevgide Yunus oldum, aşk beni benden aldı.
Nef'î oldum yergide, okları size kaldı.

Nasreddin Hoca ile yüzlere geldi bahar,
Evliya Çelebi'yle gezdirdim diyar diyar.

Karacoğlan dilinde Elif oldum kaş çatıp.
Abdal oldum dolandım dertli gönle dert katıp.

Fuzûlî, Bâkî, Nedim, nice inciler saçtı.
Nevâyî, Türkistan'da nazım bayrağı açtı.

Maziye düşlüyorken Yahya Kemal her gece,
Benimle alev aldı, her bir satır her hece.

Enginlere sığmayıp taştım Mehmet Âkif'le.
Çanakkale'de nazmı aştım Mehmet Âkif'le.

Gökalp'a selam olsun, başka dil gece ona.
Yalnız beni konuşmak, en saf, en ince ona.

Nice ustayla çıktım nesir denen yokuşu,
Bazen *Küçük Ağa*'ydım bazen de *Çalikuşu*.

Ömer Seyfettin ile sevildi her kahraman.
Kâh Muhsin Çelebi'ydım kâh *Kaşığı*'da Hasan.

Neriman, Şinasi'yi Harbiye'de ezerken,
Huzur verdi Tanpınar, *Beş Şehir*'de gezerken.

Bozkurtlar'da Sançar'a kahkahalar attırdım.
Ruh Adam'da Selim'e gizli aşkı tattırdım.

Ata'mızın dilinde gençliğe hitap ettim.
Nutuk oldum sonunda, gönülleri fethettim.

İki kapılı handa, Veysellere göz oldum.
Yanık türkülerinde, âşıklara söz oldum.

Mağcan, Ötkür, Aytmatov, Çolpan ve diğerleri,
Her biri lehçelerin bulunmaz değerleri.

Oğuz, Kıpçak ve Karluk, bir de Çuvaş'la Yakut,
Hazinem içinde bunlar, hem altındır hem yakut.

Çok fark yok arada, hepsi benim tadımdır.
Farklı isme bakma sen, "Türkçe" ortak adımdır.

Beğenmedi bazısı, bana hep dudak büktü.
"Bilim yapılmaz" derken hataları büyüktü.

Güçlüyüm, gururluyum, sebeplerim var benim.
Beş kıtayı sarsam da yine yerim dar benim.

Bir gecede, bir anda, yok olmuşum güya ben!
İnanmayın siz buna, gerçek dışı tamamen!

Korkmayın, yıkılmam ben, derindedir köklerim.
Bayrak gibi göklerde hep bir rüzgâr beklerim.

Türk'ün dili Türkçeyim, asırlardır çağlarım.
Gök kubbenin altında dünya durdukça varım!

Feyzi Ersoy